

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ दशसंमितं दशशतसंमितं ॥ २१ ॥ २२ ॥ समभवत्संगमंचकार ॥ २३ ॥ शारदान् शारदाऋतुना युक्तान् संवत्सरानित्यर्थः ॥ २४ ॥ प्राच्यवत् उदरान् निर्गतो भवदित्यर्थः ॥ २५ ॥

अगस्त्य उवाच गवां दशसहस्राणि राज्ञामेकैकशोऽसुर ॥ तावदेव सुवर्णस्य दित्सितं ते महासुर ॥ १४ ॥ मत्स्यं ततो वै द्विगुणं रथश्चैव हिरण्मयः ॥ मनोजवौ वा
जिनौ च दित्सितं ते महासुर ॥ १५ ॥ जिज्ञास्यतां रथः सद्यो व्यक्त एष हिरण्मयः ॥ ततः प्रव्यथितो दैत्यो ददावभ्यधिकं वसु ॥ १६ ॥ विरावश्च सुरावश्च तस्मिन् युक्तौ
रथे हयौ ॥ ऊहतुः सवसूनां शुतावगस्याश्रमं प्रति ॥ १७ ॥ सर्वान् राज्ञः सहागस्यान्निमेषादिव भारत ॥ अगस्त्येनाभ्यनुज्ञाता जग्मूरा जर्षयस्तदा ॥ कृतवांश्च मु
निः सर्वं लोपामुद्राचिकीर्षितं ॥ १८ ॥ लोपामुद्रोवाच कृतवानसितत्सर्वं भगवन्मम कांसितं ॥ उत्पादय सकृन्मत्स्यमपत्यं वीर्यवत्तरं ॥ १९ ॥ अगस्त्य उवाच
तुष्टो ह मस्मि कल्याणितवदत्तेन शोभने ॥ विचारणामपत्येतुतव वक्ष्यामि तां शृणु ॥ २० ॥ सहस्रं ते स्तु पुत्राणां शतं वा दशसंमितं ॥ दशवाशत तुल्याः स्युरेको वा
पि सहस्रजित् ॥ २१ ॥ लोपामुद्रोवाच सहस्रसंमितः पुत्र एकोप्यस्तु तपोधन ॥ एको हि बहुभिः श्रेयान् विद्वान् साधुरसाधुभिः ॥ २२ ॥ सतथेति प्रतिज्ञा
यतया समभवन्मुनिः ॥ समये समशीलिन्याश्च द्वावान् श्रद्धा नया ॥ २३ ॥ तत आयाय गर्भं तम गमद्वनमेव सः ॥ तस्मिन्वनगते गर्भो वदधे सप्तशारदान् ॥ २४ ॥
सप्तमे बदे गते चापि प्राच्यवत्स महाकविः ॥ ज्वलन्निव प्रभावेन दृढस्युर्नाम भारत ॥ २५ ॥ सांगोपनिषदान्वेदान् जपन्निव महातपाः ॥ तस्य पुत्रो भवदृषेः स तेज
स्वी महाद्विजः ॥ २६ ॥ स बाल एव तेजस्वी पितुस्तस्य निवेशने ॥ इध्मानां भारमाजक्रे इध्मवाहस्ततो भवत् ॥ २७ ॥ तथा युक्तं तु तं दृष्ट्वा मुमुदे समुनिस्तदा ॥ एवं स
जनयामास भारतापत्यमुत्तमं ॥ २८ ॥ लेभिरे पितरश्चास्य लोकान् राजन्यथेप्सितान् ॥ तत ऊर्ध्वमयं ख्यातस्त्वगस्य स्याश्रमो भुवि ॥ २९ ॥ प्राक्कादिरेवं वातापि
रगस्त्येनोपशामितः ॥ तस्यायमाश्रमो राजन्यमणीयैर्गुणैर्युतः ॥ ३० ॥ एषा भागीरथी पुण्या देवगंधर्वसेविता ॥ वातेरितापताकेव विराजति नभस्तले ॥ ३१ ॥
प्रतार्यमाणा कूटेषु यथानिघ्नेषु नित्यशः ॥ शिलातलेषु संव्रस्ता पन्नगेन्द्रवधूरिव ॥ ३२ ॥ दक्षिणां वै दिशं सर्वां प्लावयन्ती च मातृवत् ॥ पूर्वशं भोजं दाभ्रष्टा समुद्रमहि
षी प्रिया ॥ अस्यां नद्यां सुपुण्यायां यथेष्टमवगात्थतां ॥ ३३ ॥ लोमश उवाच युधिष्ठिर निबोधेदं त्रिषु लोकेषु विश्रुतं ॥ भृगोस्तीर्थं महाराज महर्षिगणसेवि
तं ॥ ३४ ॥ यत्रोपसृष्टवान् रामो हतं तेजस्तदा सवान् ॥ अत्र त्वं भ्रातृभिः सार्धं कृष्णयाचैव पांडव ॥ ३५ ॥ ॥ २६ ॥ २७ ॥ युक्तं अध्ययने ध्मवाहनादौ ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्राक्कादिः प्र
कादगोत्रोद्भवः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ शिलानां तलेषु अधोभागेषु संव्रस्ता लीना तेन पातालगामित्वमुक्तं शेषेण स्वर्गभूगतत्वमिति त्रिपथगात्त्वमुक्तं गंगायाः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ रामः जामदग्न्यः हतं दाशरथिरामेण ॥ ३५ ॥